

Den ved Lov af 25. Juli 1940 om Krigsulykkesforsikring (Aarvog 1939—40, Side 491) oprettede Forsikring mod Følger af Krigsulykker omfattede kun Erstatning i Tilfælde af *Invaliditet* eller *Død*, ydet efter Reglerne i Ulykkesforsikringsloven af 20. Maj 1933, ikke derimod en Ret til *Dagpenge* og *særlig Sygebehandling* som den, Ulykkesforsikringsloven i øvrigt hjemler, naar der foreligger en midlertidig Forringelse af Erhvervsevnen. Aarsagen hertil laa for en stor Del deri, at man havde ønsket at undgaa de med Dagpengeydelsen forbundne Kontrolforanstaltninger og den deraf følgende Administration. Desuden tog man i Betragtning, at Loven aabnede Adgang til at yde Forskud paa Erstatninger, og at Invaliditetserstatninger skulde fastsættes paa Grundlag af den forsikredes Alder ved Ulykkestilfældets Indtræden, ikke som efter Ulykkesforsikringslovens Regler ved Erstatningens Fastsættelse. Endelig anførtes det til Begrundelse af den trufne Ordning, at de tilskadekomne, indtil Forskud opnaaedes eller Erstatning udbetaltes, kunde hjælpes gennem Ydelser fra Sygekassen og gennem Særhjælp. Fra forskellig Side fremkom der imidlertid efter Lovens Gennemførelse Henvendelser om, at de forsikrede efter Krigsulykkesforsikringsloven i videst muligt Omfang maatte blive ligestillet med de forsikrede efter Ulykkesforsikringsloven, saa at de Ydelser, der nødvendigvis maa gives i det forholdsvise lange Tidsrum, indtil Erstatningen kan fastsættes, blev mindre afhængige af den Pengehjælp, vedkommende havde sikret sig i Sygekassen, og helt uafhængige af Forsogslovens Regler om Trang.

I Overensstemmelse hermed gaar den i Overskriften nævnte Lov ud paa at udvide Krigsulykkesforsikringen saaledes, at den giver Ret til Dagpenge og særlig Sygebehandling efter Ulykkesforsikringslovens Regler. Dette har fundet Udtryk i en Række Ændringer i Krigsulykkesforsikringsloven, hvortil føjer sig enkelte andre Ændringer, som tildels kun tilsigter at tydeliggøre Bestemmelser i Loven. Der havde været Ønsker fremme om, at Krigsulykkesforsikringen ogsaa skulde omfatte *Begravelseshjælp*, men dette fandt Ministeriet upaakrævet i Betragtning af, at Begravelseshjælp ved Folkeforsikringslovens § 20 er blevet gjort til en tvungen Sygekasseydelse.